

ಗೊತ್ತಿರದ ಗಂಡಸು ಗಂಡರೇ ಅಲ್ಲ — ಅಂತೆಲ್ಲ ಅಂದುಬಿಟ್ಟಂತೆ. ಮೈ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳೇಕು. ಜಿಮ್ಮೆ ಹೊಕ್ಕು ಹೊಟ್ಟೆ ಕರಿಸು... ಅಂತೆಲ್ಲ ಉಪರೇಶ ಮಾಡಿದಳಂತೆ...’
‘.....’

‘ಇದೇನೋ ಸರಿ... ಅದರೆ, ನನ್ನ ಅಪ್ಪು ನಿನ್ನ ಮದುವಯ ಟ್ಯೂನಿನಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಅವಮಾನ ಮಾಡಿದ್ದರಂತೆ—ಅದನ್ನ ಸಹ ಎತ್ತಾದಿರಳಂತೆ... ಇದು ಸರೀನಾ, ಕನಕಮಾಡು? ನನ್ನಪ್ಪ ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪಿಗೆ ನನ್ನ ಮಗನ ಮೇಲೆ ಸೇದು ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸರೀನಾ?’

‘ಏನನ್ನ ವುದಂತ ತಿಳಿಯಲ್ಲ. ಚನ್ನುವನ್ನ ವಹಿಸಿಕೊಂಡು ಮಾತನಾಡುವುದಂತಲೂ ತಿಳಿಯಲ್ಲ. ತಪ್ಪೇಂಬುದು ತಪ್ಪೇ ತಾನೇ?’

‘ಸರಿ... ನಾನು ಏಪ್ರೇಚೆಗೆ ಹೊರಟಿದ್ದಿನೀ... ಒಂದ ಮೇಲೆ ಏನೂಂತ ತಿಳಿಕೊಂಡು ಖೋನು ಮಾಡುತ್ತಿನಿ...’

‘ನಿನೇನಮ್ಮೆ ವಿಚಾರಿಸೋದು? ನನ್ನ ಮಗನೇ ಪೋನು ಮಾಡಿ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯ ಹೇಳಿದ... ಮುಧ್ಯಾಖ್ಯಾದವರಗೂ ಸುಮ್ಮಿನಿದ್ದು, ಏಪ್ರೇಚೆ ತಲುಪಿದ ಮೇಲೆ, ಇಪ್ಪೆಲ್ಲ ಮಾತಾದಿಳಂತೆ... ಸುಮ್ಮಿನಿರಲ್ಲ ನಾನು... ಒಳ್ಳೆದಾಗಲ್ಲಿ...’

ಗುರುಚರಿತ ಕೂಗಾಡುತ್ತಲ್ಲಿ ಇದ್ದನೇನೋ. ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದತೆ ಸಿಗ್ಗಲು ತಪ್ಪಿ ಪೋನು ಕಡಿಯಿತು. ವಾಪಸು ಮಾಡಲು ಹೊಂಚುವಾಗ, ನೀಲಿ, ‘ಬೇಡ... ಸುಮ್ಮಿನಿದ್ದು ಬಿಡು... ಆಗೋದೆಲ್ಲ ಒಳ್ಳೆದಕ್ಕೆ...’ ಎಂದು, ಎಡಗೈಯಿಂದ ನನ್ನ ಬೆನ್ನು ತಟ್ಟಿದರು.

‘ಅಲ್ಲಿರೇ... ಏನ್ನೀ ಇದೆಲ್ಲ? ಇವಳು ಅಲ್ಲಿವರೆಗೂ ಹೋಗಿ ಹೀಗೆಲ್ಲ ಮಾಡೋದಾ?’

‘ಸರಿಯಾಗೇ ಮಾಡಿದ್ದಾಲೆ...’ ನೀಲಿ ನಗುತ್ತ ಹೇಳಿದರು. ‘ಎಲ್ಲಿ... ನಿನ್ನ ಮೊಬೈಲಿಗೆ ಈಗಪ್ಪೇ ಒಂದು ಪೂರ್ಣಚೋ ಬಂದಿರುತ್ತ—ನೋಡು... ವಾಟಾನ್ನು ಪ್ರೋ ಮಾಡಿದ್ದಿನಿ?’

‘ಯಾವಾಗರೀ ಮಾಡಿದಿರಿ? ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೀ ಇದ್ದಿನಲ್ಲ?’

‘ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಡೋಕೆ ಮುಂಚೆ ಮಾಡಿದೆ, ನೋಡಮ್ಮು... ಹೇಳೋಣ ಅನ್ನೋ ಅಪ್ಪರಲ್ಲಿ ಈ ಮನುಷ್ಯನ ಖೋನು ಬಂತಲ್ಲ?’

ಪೋನು ತೆರೆದು ನೋಡಿದೆ. ಚನ್ನು ಕಳಿಷ್ಟ ಪೋಂಚೋವನ್ನು ನೀಲಿ ಫಾವಡ್‌ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಸಾರಾಂಗಸುಂದರನೇನೆಸುವ ಹಡುಗನೊಡನೆ ಚನ್ನು ಕ್ಯುಕ್ಯು ಹಿಡಿದು ನಿತಿದ್ದಳಿ! ಆಳ್ಳಿಯಾವು ಸಂತೋಷವೂ ಒಮ್ಮೊಟ್ಟಿಗೆ ಘರಿಸುವಾಗ—ಸಾವೇ ಏರಿಬಂದಂತೆ ವಿಷಮಿಸಿಯಿಬೆ!

ನಾಗರಾಜ ವನ್ನಾರೆ

ಕವಿ, ಕರ್ತೀಗಾರ, ವ್ಯಬಂಧಕಾರ, ಆರ್ಕಿಟೆಕ್ಟ್ ನಾಗರಾಜ ವನ್ನಾರೆ ‘ಹಕ್ಕನ ಮಟಾಟ’, ‘ನಿರವಯವ’ ಎಂಬ ಕಥಾಸಂಕಲನಗಳನ್ನು, ‘ಮತಿಲು’ ಎಂಬ ನೀಳತೆಯನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ‘ಹಳ್ಳಿಮನೆ ಕತೆ’, ‘ಬಯಲು ಆಲಯ’ ಮತ್ತು ‘ಪಟ್ಟಣ ಪುರಾಣ’ ಅವರ ಅಂತರಿ ಬರಹಗಳ ಪುಸ್ತಕಗಳಾದರೆ, ‘ವನ್ನಾರೆ ಪದ್ಯಗಳು’, ‘ವನ್ನಾರೆ ಇನ್ನೂ 75’ ಅವರ ಕವಿತೆಗಳ ಸಂಗ್ರಹಗಳಾಗಿವೆ. ಪುಸ್ತತ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದ್ದಾರೆ.